

Reise mot overflaten

utstilling/foto

Heidi Wexelsen Goksøyr:

«En reise»

Allmenningen Galleri & Kunsthand-
del

Frem til 7. september

Blikk som treffer.

Et rovfuglaktig portrett av et kvinne-ansikt møter oss på vei ned trappen til Allmenningens utstillingslokaler. Ansiktskonturene er visket ut og går i ett med den hvite bakgrunnen. Tilbake står øyenbryn, øyne og lepper som grafiske tegn på den hvite flaten. Øyenbrynenes skrå bue minner om utspente vinger, og blikket har en urovekkende intensitet. Dette er ett av de til sammen tolv sort/hvitt-fotografiene i stort format som Heidi Wexelsen Goksøyr viser på sin første separatutstilling. Dette første bildet skiller seg fra de øvrige som preges av ro og tilbakeholdenhet.

Goksøyrs fotografier kan kalles portretter, men det er ikke modelle-nes personlighet som her er det sentrale, snarere viser de eksistensielle tilstander og kretser rundt temaer som drøm og oppvåkning. I serien «Mot overflaten» ser vi tre bilder av et ungt kvinneansikt, mot en hvit bakgrunn. Ansiktet er avbildet rett forfra. Håret er dekket av hvitt klede som slutter seg tett rundt hodet som en badehette. I de to første bildene er øynene lukket, på det siste slår hun øynene opp, og ser rett på oss med et

åpent og undrende blikk. Et blikk som treffer og berører. I disse bildene er alt uvesentlig skåret bort. De er rene og presise, men har samtidig noe skjørt og drømmeaktig over seg. Det er som å stå ved fremkallerbadet og se ansiktene gradvis tre fram. På den annen side kan de når som helst og helt umerkelig viskes ut og forsvinne i bakgrunnens hvithet. De balanserer mellom tilstedeværelse og fravær. Er vi prinsens kyss som vekker eventyr-prinsessen til live?

Tematikken tildekket – avdekket, lukket, åpen – fortsetter i serien «Opp fra glemsel» som fungerer både som pendant og kontrast til «Mot overflaten». Her ligger modellen med øynene igjen, som i søvn eller drøm, skjult under et transparent stoff. Lys er erstattet av mørke, ubevegelighet med kledets bølgeaktige bevegelser, det «immaterielle» med konkret, fysisk nærvær. Ansikt og halsparti får et skulpturelt preg, noe som også er tilfellet i fotografiet av et spedbarnshode som ser ut som det er hugget i marmor.

Goksøyrs arbeider er i slekt med Toril Nøsts portretter som vi kunne se i Galleri s.e. tidligere i år, og Anne Karin Furunes' portretter som ble vist i Museet for samtidskunst i Oslo i fjor høst. Det flyktige er sentralt hos alle disse tre, og Goksøyr bidrar med sin særegne versjon.

ANMELDT AV
TORILD GJESVIK

B.T. 28.8.97.